

Směrnice vedoucího katedry společenských věd č. 1/2022

Část I.

Obecná ustanovení

Čl. 1

(1) Tuto směrnici vydává vedoucí katedry společenských věd (dále též jen „vedoucí katedry“) na základě čl. 22 Opatření děkana č. 7/2017 ve znění změn provedených opatřením děkana č. 8/2019 a změn provedených opatřením děkana č. 11/2021 o studiu v bakalářském a magisterském studijním programu (dále jen „opatření děkana“).

(2) Tato směrnice se týká studijních programů akreditovaných po 1. 9. 2016.

(3) Tato směrnice zejména konkretizuje pravidla obsažená v opatření děkana týkající se státní závěrečné zkoušky (dále jen „SZZ“) nebo její části garantované katedrou. Dále může ukládat povinnosti jednotlivým členům katedry, a to za účelem realizace postupů stanovených opatřením děkana.

Část II.

Oborová část SZZ

Čl. 2

Zkouška z předmětu SZZ

(1) Oborová část SZZ zpravidla zahrnuje několik samostatně hodnocených zkoušek z jednotlivých předmětů SZZ (dále jen "zkouška z předmětu SZZ"). Zkouška z předmětu SZZ se může členit na dílčí součásti; ty jsou však hodnoceny souhrnně známkou za zkoušku z předmětu SZZ.

(2) Katedra garantuje tyto zkoušky z předmětu SZZ:

a) KSV/7Q2	Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání na 2. stupni ZŠ
bakalářská SZZ
b) KSV/7Q1	Základy společenských věd se zaměřením na vzdělávání pro střední školy
bakalářská SZZ
c) KSV/0Q2	Učitelství pro 2. stupeň základních škol se specializací výchova k občanství
navazující SZZ

Čl. 3

Studijní program Oborové studium se zaměřením na vzdělávání na 2. stupni základní školy, specializace Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání na 2. stupni ZŠ

Zkouška z předmětu SZZ Společenské vědy se zaměřením na vzdělávání na 2. stupni ZŠ (KSV/7Q2)

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné předměty:

a) KSV/7EV1Z	Základy evropské vzdělanosti a kultury I
b) KSV/7EV2Z	Základy evropské vzdělanosti a kultury II
c) KSV/7P1Z	Politologie I
d) KSV/7S1Z	Sociologie I
e) KSV/7E1Z	Ekonomie I
f) KSV/7MD1Z	Moderní dějiny I
g) KSV/7P2Z	Politologie II
h) KSV/7E2Z	Ekonomie II
i) KSV/7S2Z	Sociologie II
j) KSV/7MD2Z	Moderní dějiny II
k) KSV/7PRZ	Právo
l) KSV/7REZ	Religionistika

(2) Do zkoušky nejsou zařazeny žádné povinně volitelné předměty.

(3) Zkouška má písemnou formu a obsahuje celkem čtyři otázky – z každého ze čtyř níže uvedených okruhů je zadávána jedna otázka. Všichni studenti/studentky odpovídají na stejné otázky. Čas pro vypracování zkoušky je 120 minut. K obecným kritériím pro hodnocení odpovědí patří: a) vymezení (definice) problému, jevu, události, objasnění jeho (její) podstaty, případně příčin a důsledků, zejména u ekonomických problémů grafické znázornění; b) významné osobnosti, které se o zkoumání problému, jevu, události zasloužily, analýzy jejich koncepcí; c) literatura, relevantní zdroje k danému problému nebo události (případně číselné údaje), jejich analýza, konkrétní příklady; d) logika a úplnost odpovědi, správné užívání odborné terminologie, jazyková a stylistická správnost

O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě celkového počtu bodů dosažených za zodpovězené otázky. Každá odpověď na otázku je bodována, maximálně je možno získat za jednu správnou odpověď šest bodů, při celkovém počtu čtyř odpovědí na čtyři otázky je tedy možné získat maximálně 24 bodů. Výsledná známka ze SZZ je potom stanovena dle celkového dosaženého počtu bodů následovně: 24 až 19 bodů - „výborně“, 18 až 13 bodů „velmi dobře“, 12 až 7 bodů – „dobře“, 6 a méně bodů – „nevyhověl/a“. Hodnocení „nevyhověl/a“ obdrží i ten/ta student/ka, u něhož/níž byly dvě odpovědi ohodnoceny počtem bodů 0.

(4) Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Sociologie

2. Základy evropské vzdělanosti – historie – religionistika
3. Politologie – právo
4. Ekonomie

1. okruh: Sociologie

1. Vymezení sociologie; její původ, předmět, metody, základní pojmy, vnitřní členění, vztah k jiným společenským vědám.
2. Tradiční a moderní společnost. Periodizace vývoje modernity, důležité procesy utvářející moderní společnost. Konceptualizace soudobé společnosti (reflexivní modernita, riziková společnost, pozdní modernita, postindustriální společnost ad.).
3. Sociologie 19. století. Historický kontext vzniku sociologie, hlavní postavy a sociologické směry. Emile Durkheim a Max Weber: hlavní díla a témata, klíčové sociologické koncepty, metodologie sociologie.
4. Konsenzuální, konfliktní a interpretativní paradigma v sociologii. Hlavní témata, směry, postavy a koncepty.
5. Život jedince ve společnosti. Proces socializace, nejdůležitější socializační vlivy, enkulturace, resocializace. Sociální status a sociální role. Sociální skupiny, davy a kolektivní jednání.
6. Sociální stratifikace a mobilita, životní styl a chudoba. Třídní struktura ČR. Sociologie práce a nezaměstnanosti. Práce a moderní společnost. Práce a gender.
7. Sociologie rodiny. Historické proměny rodiny; tradiční, moderní a postmoderní rodina. Sňatečnost a rozvodovost. Rodina a sociální stratifikace. Alternativní formy partnerského soužití.
8. Sociologie vzdělání a školy. Proměny role vzdělání ve společnosti. Vzdělání optikou hlavních sociologických paradigmat. Vzdělávací systém a sociální nerovnosti.
9. Sociální demografie, demografické charakteristiky české společnosti. Základní data o vývoji a struktuře české populace a jejím demografickém chování.
10. Obecná metodologie sociálních věd. Povaha sociálních věd, přírodní versus sociální vědy. Metody a techniky výzkumu v sociálních vědách. Kvantitativní a kvalitativní výzkum - srovnání, základní východiska, pojmy, metody a techniky sběru dat.

2. okruh: Základy evropské vzdělanosti – historie – religionistika

1. Řecká *paideia* a římská *humanitas* (filosofie a rétorika, filosofie a básnictví, etika ctností, *imitatio aemulatio*)
2. Vzdělanost křesťanská a vzdělanost klasická; latinský středověk a scholastická kultura; kurtoasie
3. Renesanční humanismus (*studia humanitatis*, humanismus a filosofie, latinské a vernakulární); renesanční humanismus a ideál vzdělance
4. Antická kultura a novověk: podoby klasicismu a jejich kritika; novověké ideály kultivace
5. Francouzská revoluce, napoleonské války
6. Průmyslová revoluce

7. Koncert evropských velmocí, rok 1848 a sjednocení Německa a Itálie
8. Velmocenské bloky a společnost před první světovou válkou
9. Evropský kolonialismus
10. První světová válka, bolševická revoluce
11. Evropský fašismus, kapitalistické demokracie a stalinismus
12. Druhá světová válka
13. Dekolonizace
14. Studená válka v 50 a 60. letech 20. století
15. Studená válka v 70. a 80. letech 20. století
16. Vývoj Evropy po roce 1989
17. Světová náboženství – geografický a demografický rozměr, aktuální trendy
18. Světová náboženství – dějinný rozměr, základní teologické výpovědi, komparace
19. Religionistika – metodologie zkoumání náboženství, vztah k jiným vědám
20. Náboženská scéna v České republice – dějinný vývoj, současnost, specifika

3. okruh: Politologie – právo

1. Antická politická filozofie (Platón, Aristotelés)
2. Politická filozofie křesťanského středověku (sv. Augustin, Tomáš Akvinský)
3. Teoretici společenské smlouvy (T. Hobbes, J. Locke, J.-J. Rousseau)
4. Liberalismus (základní hodnotová východiska, utilitarismus – J. Bentham, ekonomický liberalismus – A. Smith, J. S. Mill. J. Rawls)
5. Konzervatismus (základní hodnotová východiska, E. Burke; komunitaristé – A. McIntyre, M. Sandel)
6. Marxismus (Marx, neomarxisté)
7. Parlamentní forma vlády (vymezení a empirické příklady)
8. Prezidencialismus (vymezení a empirické příklady)
9. Poloprezidencialismus (vymezení a empirické příklady)
10. Volební a stranické systémy (typy většinových volebních systémů a empirické příklady, poměrné volební systémy: typy kvót a dělitelů a jejich účinky, typologie stranických systémů podle M. Duvergera, J. Blondela, J. Sartoriho, zařazení českého stranického systému)
11. Právo a jeho systém (právo přirozené a pozitivní, právní norma, prameny práva, státní moc a dělba moci, právní řád České republiky, právo veřejné x soukromé, ústavní základy práva, tj. Ústava České republiky, Listina základních práv a svobod a ústavní pořádek, mezinárodní a evropské právo)
12. Občanské (civilní) právo (právo veřejné x soukromé, dispozitivnost x kogentnost, základní hodnoty občanského práva, základní zásady občanského práva, rozum průměrného člověka x odborná péče, poctivost, dobrá víra, ústavní základy a prameny práva, právní skutečnost x právní jednání, počítání

času, promlčení, prekluze, závazkové vztahy, pracovní právo, rodinné právo, obchodní a živnostenské právo)

13. Trestní právo (správní x soudní trestání, trestný čin, trestní řízení, příslušnost soudů, druhy trestů, rejstřík trestů)

14. Správní právo (prameny správního práva, základní zásady činnosti správních orgánů, formy správní činnosti, správní uvážení, kontrola veřejné správy, odpovědnost za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, státní správa x samospráva, správní řízení, správní trestání, správní soudnictví)

15. Organizace justičního systému (soudnictví v rámci dělby moci, nezávislost soudu / nezávislost soudce a garance nezávislosti, nestrannost x podjatost, odpovědnost soudce, přísedící, druhy / oblasti soudnictví, principy organizace soudnictví, základní právní předpisy, příslušnost soudu, soudní soustava ČR, Ústavní soud ČR, rozvrh práce, justice v širším slova smyslu = ostatní právní profese, tj. státní zástupce, advokát, notář, exekutor, Probační a mediační služba, insolvenční správce, mediátor)

4. okruh: Ekonomie

1. Ekonomie jako společenská věda, její vznik, hlavní vývojové etapy a představitelé, základní díla; mikroekonomie a makroekonomie předmět zkoumání ekonomie a její vztah k hospodářské politice.

2. Ústřední národohospodářské otázky a tržní systém; nabídka, poptávka, tržní cena a fungování trhů. Dokonale, nedokonale konkurenční trhy a efektivnost trhů a jejich selhávání. „Neviditelná ruka trhu“ a „viditelná ruka státu“. Stát v moderním tržním kapitalismu.

3. Poptávka a nabídka v mikroekonomii. Poptávka, ekonomický užitek a chování spotřebitele; postavení spotřebitele na trhu, ochrana spotřebitele. Nabídka - organizace podnikání, typy firem a dokonale a nedokonale konkurenční trhy.

4. Základní výrobní faktory; mzdy a trh práce; renta a půda; kapitál, úrok a zisk; teorie rozdělování. Důchody v moderním kapitalismu. Lorenzova křivka, Giniho koeficient.

5. Makroekonomie a modely národního hospodářství; Národní účetnictví, hrubý domácí produkt – základní makroekonomický agregát; alternativní přístupy.

6. Agregátní nabídka a agregátní poptávka jako model národního hospodářství, okolnosti jeho vzniku a význam; problém ekonomické rovnováhy.

7. Peníze a jejich základní ekonomické funkce; peníze jako makroekonomický agregát v systému národního hospodářství a jejich vliv na jeho fungování. Základní charakteristika monetární politiky této oblasti. Inflace, její vymezení, způsob měření, ekonomické aspekty a důsledky.

8. Stát a ekonomika. Ekonomická úloha státu v moderní kapitalistické ekonomice, veřejný sektor a fiskální politika, státní rozpočet; monetární politika státu, státní dluh a jeho ekonomické důsledky.

9. Trh práce a nezaměstnanost jako ekonomický a sociální problém; měření a ekonomická interpretace nezaměstnanosti.

10. Vnější ekonomické vztahy, mezinárodní obchod a jeho ekonomické aspekty, směnné kursy a mezinárodní finanční systém, měnová stránka vnějších ekonomických vztahů, obchodní bilance.

Tematické okruhy nemusí být shodné s otázkami, na které student/ka odpovídá.

(5) Doporučená literatura:

Blanning, T. C. W. *The Nineteenth Century Europe 1789–1914*. Oxford: Oxford University Press 2000.

Cabada, Ladislav – Kubát, Michal. *Úvod do studia politické vědy*. Praha: Eurolex Bohemia 2004.

Codaccioni, Filippi – Mignaval, Ange-Marie. *Dějiny 20. století: encyklopedie politického, ekonomického a kulturního dění*. Praha: Mladá fronta 1994.

Croteau, David – Hoynes, William. *Experience Sociology. 3rd Editon*. New York: McGraw-Hill 2017.

Curtius, Ernst Robert. *Evropská literatura a latinský středověk*. Praha: Triáda 1998.

Černý, Václav. *Soustavný přehled obecných dějin literatury naší vzdělanosti I-IV*. Jinočany, Praha: H&H, Academia 1996-2009.

Disman, Miroslav. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. Praha: Karolinum 2011.

Fiala, Petr – Strmiska, Maxmilián. *Teorie politických stran*. Brno: CDK 2009.

Gerloch, Aleš. *Teorie práva*. 8. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk 2021.

Giddens, Anthony. *Sociologie*. Praha: Argo 2013.

Hejna, Dalibor. *Náboženství a společnost: Věda o náboženství a její historické kořeny*. Praha: Grada 2010.

Heywood, Andrew. *Politické ideologie*. Praha: Victoria Publishing 2004.

Janků, Martin a kol. *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck 2016.

Jurečka, Václav a kol. *Makroekonomie*. Praha: Grada 2010.

Jurečka, Václav a kol. *Mikroekonomie*. Praha: Grada 2018.

Keene, Michael. *Světová náboženství*. Praha: Knižní klub 2003.

Keller, Jan. *Úvod do sociologie*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON) 2012.

Klíma, Michal. *Volby a politické strany v moderních demokraciích*. Praha: Radix 2001.

Richards Michael D. – Waibel, Pail. *Twentieth-Century Europe: A Brief History, 1900 to the Present*. New York: Blackwell 2014.

Samuelson, Paul A. – Nordhaus, William D. *Ekonomie*. 19. vydání. Praha: Svoboda 2013 (možno též použít předchozí vydání z let 1991, 1995 a 2007).

Štampach, Odilo Ivan. *Na nových stezkách ducha: přehled a analýza současné religiozity*. Praha: Vyšehrad 2010.

Švarcová, Jena a kol. *Ekonomie: stručný přehled*. Zlín: CEED 2021.

Valeš, Lukáš. *Dějiny politických teorií*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk 2007.

Čl. 4

Studijní program Základy společenských věd se zaměřením na vzdělávání pro střední školy

Zkouška z předmětu SZZ Základy společenských věd se zaměřením na vzdělávání pro střední školy (KSV/7Q1)

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné předměty:

a) KSV/7F1	Filosofie I
b) KFI/7F2	Filosofie II
c) KFI/7F3	Filosofie III
d) KSV/7P1	Politologie I
e) KSV/7S1	Sociologie I
f) KSV/7E1	Ekonomie I
g) KSV/7P2	Politologie II
h) KSV/7E2	Ekonomie II
i) KSV/7P3	Politologie III
j) KSV/7S2	Sociologie II
k) KTEO/7PR	Právo
l) KSV/7DE	Moderní dějiny Evropy

(2) Do zkoušky nejsou zařazeny žádné povinně volitelné předměty.

(3) Zkouška má písemnou formu a obsahuje celkem čtyři otázky – z každého ze čtyř níže uvedených okruhů je zadávána jedna otázka. Všichni studenti/studentky odpovídají na stejné otázky. Čas pro vypracování zkoušky je 120 minut. K obecným kritériím pro hodnocení odpovědí patří: a) vymezení (definice) problému, jevu, události, objasnění jeho (její) podstaty, případně příčin a důsledků, zejména u ekonomických problémů grafické znázornění; b) významné osobnosti, které se o zkoumání problému, jevu, události zasloužily, analýzy jejich koncepcí; c) literatura, relevantní zdroje k danému problému nebo události (případně číselné údaje), jejich analýza, konkrétní příklady; d) logika a úplnost odpovědi, správné užívání odborné terminologie, jazyková a stylistická správnost

O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě celkového počtu bodů dosažených za zodpovězené otázky. Každá odpověď na otázku je bodována, maximálně je možno získat za jednu správnou odpověď šest bodů, při celkovém počtu čtyř odpovědí na čtyři otázky je tedy možné získat maximálně 24 bodů. Výsledná známka ze SZZ je potom stanovena dle celkového dosaženého počtu bodů následovně: 24 až 19 bodů - „výborně“, 18 až 13 bodů „velmi dobře“, 12 až 7 bodů – „dobře“, 6 a méně bodů – „nevyhověl/a“. Hodnocení „nevyhověl/a“ obdrží i ten/ta student/ka, u něhož/níž byly dvě odpovědi ohodnoceny počtem bodů 0.

(4) Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Sociologie
2. Filozofie – historie

3. Politologie – právo

4. Ekonomie

1. okruh: Sociologie

1. Vymezení sociologie; její původ, předmět, metody, základní pojmy, vnitřní členění, vztah k jiným společenským vědám.

2. Tradiční a moderní společnost. Periodizace vývoje modernity, důležité procesy utvářející moderní společnost. Konceptualizace soudobé společnosti (reflexivní modernita, riziková společnost, pozdní modernita, postindustriální společnost ad.).

3. Sociologie 19. století. Historický kontext vzniku sociologie, hlavní postavy a sociologické směry. Emile Durkheim a Max Weber: hlavní díla a témata, klíčové sociologické koncepty, metodologie sociologie.

4. Konsenzuální, konfliktní a interpretativní paradigma v sociologii. Hlavní témata, směry, postavy a koncepty.

5. Život jedince ve společnosti. Proces socializace, nejdůležitější socializační vlivy, enkulturace, resocializace. Sociální status a sociální role. Sociální skupiny, davy a kolektivní jednání.

6. Sociální stratifikace a mobilita, životní styl a chudoba. Třídní struktura ČR. Sociologie práce a nezaměstnanosti. Práce a moderní společnost. Práce a gender.

7. Sociologie rodiny. Historické proměny rodiny; tradiční, moderní a postmoderní rodina. Sňatečnost a rozvodovost. Rodina a sociální stratifikace. Alternativní formy partnerského soužití.

8. Sociologie vzdělání a školy. Proměny role vzdělání ve společnosti. Vzdělání optikou hlavních sociologických paradigmat. Vzdělávací systém a sociální nerovnosti.

9. Sociální demografie, demografické charakteristiky české společnosti. Základní data o vývoji a struktuře české populace a jejím demografickém chování.

10. Obecná metodologie sociálních věd. Povaha sociálních věd, přírodní versus sociální vědy. Metody a techniky výzkumu v sociálních vědách. Kvantitativní a kvalitativní výzkum - srovnání, základní východiska, pojmy, metody a techniky sběru dat.

2. okruh: Filozofie – historie

1. Předsókratovská filozofie

2. Sókratés a sókratovské školy

3. Platón

4. Aristotelés

5. Helénistická filozofie (stoa, epikureismus, skepticizmus)

6. Filozofie v Římě; novoplatonismus

7. Patristika

8. Scholastika

9. Renesanční filozofie

10. Novověký empirismus
11. Novověký racionalismus
12. Německá klasická filosofie
13. Filosofie 19. století
14. Fenomenologie a analytická filosofie
15. Postmoderní filosofie
16. Francouzská revoluce, napoleonské války, průmyslová revoluce
17. Koncert evropských velmocí, rok 1848 a sjednocení Německa a Itálie, velmocenské bloky a společnost před první světovou válkou
18. První světová válka, bolševická revoluce
19. Evropský fašismus, kapitalistické demokracie a stalinismus
20. Druhá světová válka

3. okruh: Politologie – právo

1. Antická politická filozofie (Platón, Aristotelés)
2. Politická filozofie křesťanského středověku (sv. Augustin, Tomáš Akvinský)
3. Teoretici společenské smlouvy (Hobbes, Locke, Rousseau)
4. Liberalismus
5. Konzervatismus
6. Marxismus
7. Parlamentní forma vlády (vymezení a empirické příklady)
8. Prezidencialismus (vymezení a empirické příklady)
9. Poloprezidencialismus (vymezení a empirické příklady)
10. Volební a stranické systémy
11. Ústava ČR – složky moci a jejich vztah
12. Územní samospráva v ČR
13. Volební systémy a jejich aplikace v ČR
14. Český stranický systém
15. Česká politická kultura
16. Lidská práva. Listina základních práv a svobod
17. Právní systém a právní odvětví v ČR
18. Trestní právo a správní právo
19. Občanské, rodinné a manželské právo
20. Církev a právo

4. okruh: Ekonomie

1. Ekonomie jako společenská věda, její vznik, hlavní vývojové etapy a představitelé, základní díla; mikroekonomie a makroekonomie předmět zkoumání ekonomie a její vztah k hospodářské politice.
2. Ústřední národohospodářské otázky a tržní systém; nabídka, poptávka, tržní cena a fungování trhů. Dokonale, nedokonale konkurenční trhy a efektivnost trhů a jejich selhávání. „Neviditelná ruka trhu“ a „viditelná ruka státu“. Stát v moderním tržním kapitalismu. Základní charakteristika nekapitalistické ekonomiky socialismu a úloha státu v ČR před rokem 1990.
3. Poptávka a nabídka v mikroekonomii. Poptávka, ekonomický užitek a chování spotřebitele; postavení spotřebitele na trhu, ochrana spotřebitele, externality. Nabídka - organizace podnikání, typy firem a dokonale a nedokonale konkurenční trhy.
4. Základní výrobní faktory; mzdy a trh práce; renta a půda; kapitál, úrok a zisk; teorie rozdělování. Důchody v moderním kapitalismu. Lorenzova křivka, Giniho koeficient.
5. Makroekonomie a modely národního hospodářství; Národní účetnictví. Základní makroekonomické proporce, hrubý domácí produkt – základní makroekonomický agregát; alternativní přístupy. Agregátní nabídka a agregátní poptávka jako model národního hospodářství, okolnosti jeho vzniku a význam; problém ekonomické rovnováhy.
6. Peníze a jejich základní ekonomické funkce; bankovní systém a peníze jako makroekonomický agregát v systému národního hospodářství, jejich vliv na jeho fungování. Základní charakteristika monetární politiky. Inflace, její vymezení, způsob měření, ekonomické aspekty a důsledky.
7. Stát a ekonomika. Ekonomická úloha státu v moderní kapitalistické ekonomice, státní rozpočet, veřejný sektor a fiskální politika; monetární politika státu, státní dluh a jeho ekonomické důsledky.
8. Trh práce a nezaměstnanost jako ekonomický a sociální problém; měření a ekonomická interpretace nezaměstnanosti; Phillipsova křivka, přirozená míra nezaměstnanosti.
9. Vnější ekonomické vztahy, mezinárodní obchod a jeho ekonomické aspekty, směnné kursy a mezinárodní finanční systém, měnová stránka vnějších ekonomických vztahů, obchodní bilance.
10. Charakteristika základních problémů soudobého kapitalistického ekonomického systému. Snahy o řešení, odhadované trendy dalšího vývoje.

Tematické okruhy nemusí být shodné s otázkami, na které student/ka odpovídá.

(5) Doporučená literatura:

- Blanning, T. C. W. *The Nineteenth Century Europe 1789–1914*. Oxford: Oxford University Press 2000.
- Cabada, Ladislav – Kubát, Michal. *Úvod do studia politické vědy*. Praha: Eurolex Bohemia 2004.
- Codaccioni, Filippi – Mignaval, Ange-Marie. *Dějiny 20. století: encyklopedie politického, ekonomického a kulturního dění*. Praha: Mladá fronta 1994.

- Coreth, Emerich et al. *Filosofie 19. století*. Olomouc: Nakladatelství Olomouc 2003.
- Coreth, Emerich. *Filosofie 17. a 18. století*. Olomouc: Nakladatelství Olomouc 2002.
- Croteau, David – Hoynes, William. *Experience Sociology*. 3rd Editon. New York: McGraw-Hill 2017.
- Disman, Miroslav. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. Praha: Karolinum 2011.
- Fiala, Petr – Strmiska, Maxmilián. *Teorie politických stran*. Brno: CDK 2009.
- Gerloch, Aleš. *Teorie práva*. 8. aktualizované vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk 2021.
- Giddens, Anthony. *Sociologie*. Praha: Argo 2013.
- Heinzmann, Richard. *Středověká filosofie*. Olomouc: Nakladatelství Olomouc, 2000.
- Heywood, Andrew. *Politické ideologie*. Praha: Victoria Publishing 2004.
- Janků, Martin a kol. *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult*. 6. vydání. Praha: C. H. Beck 2016.
- Jurečka, Václav a kol. *Makroekonomie*. Praha: Grada 2010.
- Jurečka, Václav a kol. *Mikroekonomie*. Praha: Grada 2018.
- Keller, Jan. *Úvod do sociologie*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON) 2012.
- Klíma, Michal. *Volby a politické strany v moderních demokraciích*. Praha: Radix 2001.
- Lorenz, Astrid – Formánková, Hana (ed.). *Politický systém Česka*. Brno: CDK 2019.
- Ricken, Friedo. *Antická filosofie*. Olomouc: Nakladatelství Olomouc 1999.
- Richards Michael D. – Waibel, Pail. *Twentieth-Century Europe: A Brief History, 1900 to the Present*. New York: Blackwell 2014.
- Samuelson, Paul A. – Nordhaus, William D. *Ekonomie*. 19. vydání. Praha: Svoboda 2013 (možno též použít předchozí vydání z let 1991, 1995 a 2007).
- Štampach, Odilo Ivan. *Na nových stezkách ducha: přehled a analýza současné religiozity*. Praha: Vyšehrad 2010.
- Švarcová, Jena a kol. *Ekonomie: stručný přehled*. Zlín: CEED 2021.
- Valeš, Lukáš. *Dějiny politických teorií*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk 2007.
- Vodička, Karel. Cabada, Ladislav. *Politický systém České republiky: historie a současnost*. Praha: Portál, 2007.

Čl. 5

Studijní program Učitelství pro 2. stupeň základních škol, specializace Učitelství pro 2. stupeň základních škol se specializací výchova k občanství

Zkouška z předmětu SZZ Učitelství pro 2. stupeň základních škol se specializací výchova k občanství (KSV/0Q2)

(1) Do zkoušky ústí tyto povinné předměty:

a) KSV/0DO1Z	Demokracie a občanství I
b) KSV/0DO2Z	Demokracie a občanství II
c) KSV/0DO3Z	Demokracie a občanství III
d) KSV/0D1Z	Didaktika výchovy k občanství I
e) KSV/0D2Z	Didaktika výchovy k občanství II

(2) Do zkoušky nejsou zařazeny žádné povinně volitelné předměty.

(3) Zkouška se člení na tyto dílčí součásti:

1. **Občanský a společenskovední základ**
2. **Didaktika výchovy k občanství**

(4) Státní zkouška je ústní, trvá celkem 30 minut (každá dílčí součást státní zkoušky trvá 15 minut), časový úsek 30 minut má student/ka k dispozici celkem na přípravu odpovědí.

V každé součásti státní závěrečné zkoušky odpovídá student/ka na 1 otázku, kterou volí náhodným výběrem z okruhů, jež jsou pro každou součást stanoveny. Po odpovědi na otázku z dílčí součásti **Občanský a společenskovední základ** student/ka plynule přechází k odpovědi na otázku z dílčí součásti **Didaktika výchovy k občanství**. Student/ka zároveň předkládá **v souladu s Opatřením děkana č. 7/2017 o studiu v bakalářských a magisterských studijních programech, čl. 19 odst. 2 portfolio (v tištěné podobě), jehož povinnou součástí jsou záznamy studenta/studentky z průběžné a souvislé pedagogické praxe. Další (nepovinnou) součástí portfolio mohou být certifikáty o absolvování kurzů, workshopů či seminářů vztahujících se ke studovanému oboru.** O výsledku zkoušky rozhodují členové komise, kteří odpovědi na každou otázku z dílčí součásti posuzují podle těchto kritérií: a) vymezení problému, jevu, události, objasnění jeho (její) podstaty, případně příčin a důsledků; b) významné osobnosti, které se zkoumáním problému, jevu, události zasloužily, analýzy jejich koncepcí; c) literatura, relevantní zdroje k danému problému nebo události (případně číselné údaje), jejich analýza, konkrétní příklady; d) logika a úplnost odpovědi, správné užívání odborné terminologie; e) vazba analyzovaného problému, jevu, události na pedagogickou praxi (vazba tématu na RVP/ŠVP, jak o daném tématu pojednávají učebnice výchovy k občanství). Pokud se všichni členové komise jednoznačně neshodnou na výsledné známce ze zkoušky KSV/0Q2, následuje hlasování,

v němž rozhoduje shodný názor alespoň nadpoloviční většiny členů komise, při rovnosti hlasů rozhodne o známce předseda komise.

(5) Pro dílčí součást **Občanský a společenskovědní základ** platí tyto tematické okruhy:

1. Přístupy ke studiu dětí a mládeže.
2. Děti a mládež v soudobé společnosti – vybraná témata (rodina, identita, životní styl, vzdělání, práce a volný čas, kriminalita ad.).
3. Děti, mládež a média.
4. Občanská angažovanost a politická participace mladých lidí. Proces formování občanských a politických postojů.
5. Mladí lidé a zpravodajská média: nové vzorce konzumace a jejich důsledky pro občanskou angažovanost a politickou participaci.
6. Klíčové pojmy v politické filosofii (svoboda, rovnost, spravedlnost, lidská práva).
7. Současné teorie spravedlnosti (Rawls, Nozick) v politické filosofii, podoby sociálního státu.
8. Politické ideologie – klasifikace, škály, typologie, formy.
9. Teorie demokracie – dějinný vývoj, formy a modely demokracie.
10. Praxe demokracie – ideologické postoje, geografie demokracie, současné trendy.
11. Povaha politického režimu v ČR – parlamentarismus, rysy poloprezidencialismu, vývojové tendence.
12. Volební a stranické systémy – vliv volebních systémů na podobu stranických systémů, Duvergerovy zákony a jejich kritika, případ ČR.
13. Politická kultura – typologie politické kultury a její aplikace na českém případě.
14. Ústava ČR – složky moci a jejich vztah, moc zákonodárná, výkonná a soudní, pole napětí.
15. Územní samospráva v ČR – úrovně, typy a postavení územních samosprávných celků, jejich kompetence, politický vývoj samospráv.

Součástí zkoušky z Občanského a společenskovědního základu je rovněž diskuse nad **povinně volitelnou literaturou** zadanou k jednotlivým tematickým okruhům. Studenti si ze seznamu povinně volitelné literatury vyberou minimálně jednu publikaci z každé ze tří skupin publikací (skupina pro tematické okruhy č. 1–5, skupina pro tematické okruhy 6–10, skupina pro tematické okruhy 11–15). Součástí odpovědi na zvolenou otázku je pak diskuse nad publikací/publikacemi, kterou/které student/ka z dané skupiny publikací přečetl/a (odpovídá-li např. student/ka na otázku z tematického okruhu č. 3, bude součástí odpovědi diskuse nad publikací/publikacemi ze skupiny pro tematické okruhy č. 1–5). V diskusi bude u studentů hodnocena podrobná znalost daného díla/děl, schopnost jeho/jejich hodnocení a reflexe v rámci daného oboru, schopnost reagovat na doplňující otázky.

Aktuální seznam povinně volitelné literatury Občanského a společenskovedního základu je dostupný na webových stránkách Katedry společenských věd PF JU.

(6) Pro dílčí součást **Didaktika výchovy k občanství** platí tyto tematické okruhy:

1. Vývoj a historické mezníky občanského vzdělávání v Československu a v České republice. Současný stav výuky vzdělávacího oboru Výchova k občanství v České republice.
2. Aktuální vzdělávací dokumenty MŠMT pro základní vzdělávání. Obsahové vymezení vzdělávacího oboru Výchova k občanství v těchto dokumentech.
3. Analýza učebnic výchovy k občanství s aktuální doložkou MŠMT ČR a dalších učebních pomůcek (včetně například dokumentárního filmu) vztahujících se k občanskému vzdělávání a jejich uplatnění ve výuce.
4. Klíčové kompetence a průřezová témata ve vztahu k výchově občanství. Prezentace na konkrétních příkladech (například mediální výchova ve výchově k občanství).
5. Implementace projektového vyučování ve výchově k občanství. Prezentace na konkrétních příkladech.
6. Implementace zážitkového/prožitkového učení ve výchově k občanství. Prezentace na konkrétních příkladech.
7. Implementace kritického myšlení ve výchově k občanství. Prezentace na konkrétních příkladech.
8. Implementace problémového vyučování ve výchově k občanství. Prezentace na konkrétních příkladech.
9. Kritická místa ve výchově k občanství – kontroverzní témata, tabuizovaná témata, formy a metody při výuce těchto témat. Prezentace na konkrétních příkladech.
10. Charakteristika vzdělávacího oboru Výchova k občanství, cíle, obsahové zaměření, očekávané výstupy. Prezentace na konkrétních příkladech.
11. Člověk ve společnosti – vzdělávací obsah vzdělávacího oboru RVP pro základní vzdělávání, očekávané výstupy, obsahové zaměření učiva. Výběr konkrétního tématu pro plánovanou vyučovací jednotku, formulace cílů, návrh koncepce vyučovací jednotky, časové rozvržení, základní vzdělávací aktivita, její forma, plánované metody, evaluace.
12. Člověk jako jedinec – vzdělávací obsah vzdělávacího oboru RVP pro základní vzdělávání, očekávané výstupy, obsahové zaměření učiva. Výběr konkrétního tématu pro plánovanou vyučovací jednotku, formulace cílů, návrh koncepce vyučovací jednotky, časové rozvržení, základní vzdělávací aktivita, její forma, plánované metody, evaluace.
13. Člověk, stát a hospodářství – vzdělávací obsah vzdělávacího oboru RVP pro základní vzdělávání, očekávané výstupy, obsahové zaměření učiva. Výběr konkrétního tématu pro plánovanou vyučovací jednotku, formulace cílů, návrh koncepce vyučovací jednotky, časové rozvržení, základní vzdělávací aktivita, její forma, plánované metody, evaluace.

14. Člověk, stát a právo – vzdělávací obsah vzdělávacího oboru RVP pro základní vzdělávání, očekávané výstupy, obsahové zaměření učiva. Výběr konkrétního tématu pro plánovanou vyučovací jednotku, formulace cílů, návrh koncepce vyučovací jednotky, časové rozvržení, základní vzdělávací aktivita, její forma, plánované metody, evaluace.

15. Mezinárodní vztahy, globální svět – vzdělávací obsah vzdělávacího oboru RVP pro základní vzdělávání, očekávané výstupy, obsahové zaměření učiva. Výběr konkrétního tématu pro plánovanou vyučovací jednotku, formulace cílů, návrh koncepce vyučovací jednotky, časové rozvržení, základní vzdělávací aktivita, její forma, plánované metody, evaluace.

Tematické okruhy nemusí být shodné s otázkami, na které student/ka odpovídá.

(7) Doporučená literatura:

Cabada, Ladislav – Kubát, Michal. *Úvod do studia politické vědy*. Praha: Eurolex Bohemia 2004.

Fiala, Petr – Strmiska, Maxmilián. *Teorie politických stran*. Brno: CDK 2009.

Furlong, Andy. *Youth Studies: An Introduction*. London: Routledge 2013.

Heywood, Andrew. *Politické ideologie*. Praha: Victoria Publishing 2004.

Hloušek, Vít – Kopeček, Lubomír. *Politické strany*. Praha: Grada 2010.

Hubálek, Tomáš a kol. *Vývoj občanského vzdělávání a etické výchovy*. Praha: Epoque 2017

Kis, János. *Současná politická filozofie*. Praha: Oikoymenh 1997.

Klíma, Michal. *Volby a politické strany v moderních demokraciích*. Praha: Radix 1998.

Leonard, Madeleine. *Sociology of Children, Childhood and Generation*. London: Sage 2015.

Linek, Lukáš a kol. *Občanství a politická participace v České republice*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON) 2017.

Lorenz, Astrid – Formánková, Hana (eds.). *Politický systém Česka*. Brno: CDK 2019.

Petty, Geoff. *Moderní vyučování*. Praha: Portál 2013

Pšeja, Pavel. *Stranický systém České republiky*. Brno: CDK 2005.

Říchová, Blanka. *Komparace politických systémů I. a II.* Praha: VŠE 2009.

Sartori, Giovanni. *Strany a stranické systémy*. Brno: CDK 2005.

Shapiro, Ian. *Morální základy politiky*. Praha: Karolinum 2018.

Staněk, Antonín – Mezihorák, František. *Výchova k občanství pro 21. století*. Praha: SPVH 2008

Sekerák, Marián. *Modely a teorie demokracie*. Brno: CDK 2021.

Smolík, Josef. *Subkultury mládeže: sociologické, psychologické a pedagogické aspekty*. Brno: Mendelova univerzita 2017.

- Stearns, Peter. *Childhood in World History*. Third Edition. New York: Routledge 2017.
- Swift, Adam. *Politická filozofie. Základní otázky moderní politologie*. Praha: Portál 2005.
- Ševčíková, Anna a kol. *Děti a dospívající online. Vybraná rizika používání internetu*. Praha: Grada 2014.
- Valeš, Lukáš. *Dějiny politických teorií*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk 2007.
- Valkenburg, Patti – Piotrowski, Jessica. *Plugged in: How media attract and affect youth*. New Haven: Yale University Press 2017.
- Vodička, Karel. Cabada, Ladislav. *Politický systém České republiky: historie a současnost*. Praha: Portál 2007.
- Wasburn, Philo – Adkins Covert, Tawnya (eds.). *Making Citizens: Political Socialization Research and Beyond*. Cham: Palgrave Macmillan 2017.

Část III.

Kvalifikační práce

Čl. 6

Obsahové a formální požadavky

(1) Minimální rozsah bakalářské práce činí 63 000 znaků včetně mezer (tj. 35 normostran), minimální rozsah diplomové práce činí 108 000 znaků včetně mezer (tj. 60 normostran). Do uvedeného rozsahu se započítávají všechny formální náležitosti práce včetně titulní strany a prohlášení podle čl. 20 odst. 10 písm. e) Opatření děkana č. 7/2017; nezapočítávají se však přílohy práce, pokud jsou do bakalářské či diplomové práce zařazeny. Maximální rozsah bakalářské ani diplomové práce není stanoven.

(2) **Struktura kvalifikační práce musí obsahovat tyto součásti:**

a) Titulní list

b) Prohlášení o samostatném vypracování bakalářské/diplomové práce za použití pouze v seznamu literatury uvedených zdrojů a literatury, dle čl. 20 odst. 10 písm. e) Opatření děkana č. 7/2017.

c) Případné poděkování vedoucímu práce, popřípadě dalším osobám.

d) Anotace v českém a světovém jazyce (téma, obsah a základní zjištění – minimální rozsah 600 znaků včetně mezer).

e) Obsah práce členěný do částí, kapitol a podkapitol (užívá se desetinné třídění).

f) Úvod: Jasné a jednoznačné vymezení tématu, cílů a hypotéz práce, aktuálnosti a přínosu, který práce má pro akademickou obec či pedagogickou praxi, zvolené metody (případová studie, historická deskripce, komparační analýza, teoretická studie, kvantitativní či kvalitativní

výzkum, diskursivní, sémiotická nebo obsahová analýza...), respektive způsob realizace práce, vymezení disciplíny, ve které se bude argumentace práce odvíjet. Součástí úvodu je i **literární rešerše**, tj. přehled, jakým je daná problematika zpracovávána v dostupné literatuře. Úvod práce de facto zasazuje práci do kontextu již existující diskuse na dané téma.

g) Analytická a interpretační část: Hlavní a nejobsáhlejší část práce (cca 60–70% textu). Zde student/ka předloží vlastní řešení problému, formuluje vlastní stanoviska, dílčí zjištění a závěry. Nutná je logická provázanost teoretické a metodologické části práce s částí analytickou.

h) Závěr: Stručné shrnutí obsahu práce, připomenutí cílů a pracovních hypotéz a jejich stručná konfrontace se závěry, ke kterým student/ka došel/došla.

ch) Literatura a zdroje: Práce musí obsahovat odkazy na všechny zdroje, se kterými autor/ka pracoval/a zároveň nesmí obsahovat odkazy na zdroje, které nebyly v práci explicitně využity. Bibliografie musí být zpracována v souladu s aktuální verzí citační normy ČSN ISO 690 (Ize využít například generátor citací dostupný na www.citace.com).

i) Přílohy, obrázky, fotografie, grafy, tabulky apod., respektive seznam tabulek, grafů, fotografií a obrazových příloh včetně zdrojů těchto dat.

Další obecně závazná pravidla a některé formální požadavky:

V textu musí být jasně odlišitelné pasáže, ve kterých se vyjadřuje sám autor/ka, a pasáže, kdy je parafrázován či citován jiný zdroj.

Text nesmí obsahovat gramatické či stylistické chyby a musí být napsán odborným stylem. Doporučuje se užívat font Calibri, velikost písma 12 a řádkování 1,5. Strany musí být číslovány.

(3) Požadavky na citace a způsob uvedení bibliografických údajů:

Bibliografické citace v kvalifikačních pracích vycházejí z české státní normy ISO 690.

Příklady:

Citace monografické publikace:

ANZENBACHER, Arno. *Úvod do filosofie*. Praha: Portál, 2004. 377 s. ISBN 80-7178-804-X

Citace článku z tištěných periodik:

NOVÁK, Jan. Článek o filosofii. *Nové noviny*. 12. 2. 2016, roč. 1, č. 1, s. 2.

Citace článku ve sborníku:

JIRÁK, Jan. Podmínky a limity zvyšování mediální gramotnosti v českém prostředí. In: MAŠEK, Jan. SLOBODA, Zdeněk. ZIKMUNDOVÁ, Vladimíra. (eds.). *Mediální pedagogika v teorii a praxi*. Plzeň: PF ZČU, 2009, s. 12 – 16. ISBN 978-80-7043-851-0

Citace elektronických dokumentů:

Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání. [online]. [cit. 2016-11-23]. Dostupné z: http://www.nuv.cz/uploads/RVP_ZV_2016.pdf

(4) Kritéria hodnocení bakalářské práce:

- a) struktura práce** (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)
- b) metodologická a metodická stránka práce** (stanovení hypotéz, cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)
- c) práce s literaturou a dalšími informačními zdroji** (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)
- d) odborná správnost, znalost problematiky** (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalost na konkrétní problém)
- e) zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi**
- f) úroveň jazykového a stylistického zpracování**
- g) formální a grafická úroveň práce.**

Posudky bakalářské práce vypracovávají vedoucí práce a oponent práce dle výše uvedených kritérií, z nichž každé kritérium je v posudcích vyjádřeno hodnocením A – výborně, B – velmi dobře, C – dobře, N – nevyhověl/a. Jedno z hodnocení vedoucí a oponent ve svých posudcích označí, případně připojí vysvětlující komentář. Na základě písemného závěrečného shrnutí a návrhu otázek k obhajobě je navržena jak vedoucím, tak oponentem práce, výsledná známka (klasifikace), která nemusí být aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií obsažených v posudku práce. Oba posudky obdrží student/ka v termínech vyplývajících z opatření děkana.

Ústní obhajoba bakalářské práce trvá minimálně 20 minut, student/ka při obhajobě stručně zdůvodní výběr tématu, jeho aktuálnost, zvolené metody zpracování, práci s prameny a literaturou, cíl práce a jeho naplnění. Vedoucí práce poté uvede zásadní body a připomínky obsažené ve svém posudku, totéž následně provede oponent. Pokud není přítomen oponent bakalářské práce, přečte posudek oponenta vedoucí práce, popřípadě předseda komise. Po zodpovězení otázek k obhajobě, obsažených v posudcích, a po zodpovězení případných doplňujících otázek, stanoví komise výslednou známku z obhajoby bakalářské práce, v níž zohlední jak známky z obou posudků, tak i hodnocení ústní obhajoby bakalářské práce. Pokud se všichni členové komise jednoznačně neshodnou na výsledné známce z bakalářské práce a její obhajoby, následuje hlasování, v němž rozhoduje shodný názor alespoň nadpoloviční většiny členů komise, při rovnosti hlasů rozhodne o známce předseda komise.

(5) Kritéria pro hodnocení diplomové práce:

- a) struktura práce, její téma a cíle** (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce, relevance tématu a cílů práce z hlediska přínosu pro určitý vědní obor, pedagogickou praxi apod.)
- b) práce s literaturou a dalšími informačními zdroji** (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem, napojení na existující datový a literární kontext, využití literárních rešerší pro volbu tématu práce a formulaci výzkumného problému, práce s cizojazyčnou literaturou)
- c) metodologická a metodická stránka práce** (stanovení cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod, popřípadě metodologické zdůvodnění výběru metod)
- d) odborná správnost – znalost problematiky** /prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém, správná práce s pojmy koncepty, kontextuální správnost argumentace)

e) závěry a naplnění cílů (jsou formulovány jasné závěry, je zřejmé, jaké poznatky práce přinesla, jsou nové poznatky vztaženy k původnímu literárnímu kontextu, jsou výsledky práce nahlíženy kriticky – například jsou uvedena omezení pro jejich platnost?)

f) úroveň jazykového a stylistického zpracování (odborný jazyk, gramatická a pravopisná správnost, stylistická kvalita)

g) formální a grafická úroveň práce (obsahuje práce všechny formální náležitosti?, jaká je její grafická úroveň?)

Posudky diplomové práce vypracovávají vedoucí práce a oponent práce dle výše uvedených kritérií, z nichž každé kritérium je v posudcích vyjádřeno hodnocením A – výborně, B – velmi dobře, C – dobře, N – nevyhověl/a. Jedno z hodnocení vedoucí a oponent ve svých posudcích označí, případně připojí vysvětlující komentář. Na základě písemného závěrečného shrnutí a návrhu otázek k obhajobě je navržena jak vedoucím, tak oponentem práce výsledná známka (klasifikace), která nemusí být aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií obsažených v posudku práce.

Ústní obhajoba diplomové práce trvá minimálně 30 minut, student/ka při obhajobě stručně zdůvodní výběr tématu, jeho aktuálnost, zvolené metody zpracování, práci s prameny a literaturou, cíl práce a jeho naplnění. Vedoucí práce poté uvede zásadní body a připomínky obsažené ve svém posudku, totéž následně provede oponent. Pokud není přítomen oponent diplomové práce, přečte posudek oponenta vedoucí práce, popřípadě předseda komise. Po zodpovězení otázek k obhajobě, obsažených v posudcích, a po zodpovězení případných doplňujících otázek, stanoví komise výslednou známku z obhajoby diplomové práce, v níž zohlední jak známky z obou posudků, tak i hodnocení ústní obhajoby diplomové práce. Pokud se všichni členové komise jednoznačně neshodnou na výsledné známce z diplomové práce a její obhajoby, následuje hlasování, v němž rozhoduje shodný názor alespoň nadpoloviční většiny členů komise, při rovnosti hlasů rozhodne o známce předseda komise.

Část IV.

Závěrečná ustanovení

Čl. 7

Závaznost, aplikovatelnost a výklad směrnice

- (1) Pravidla obsažená ve směrnici jsou závazná pro všechny, jichž se týkají, a to i pro vedoucí/ho katedry. Změna v osobě vedoucí/ho nemá na pravidla uvedená v této směrnici vliv.
- (2) Změny v pravidlech lze činit jen vydáním nové směrnice, a to postupem podle čl. 22 Opatření děkana 7/2017.

(3) Vyjde-li najevo rozpor směrnice vedoucí/ho katedry s některým opatřením děkana, proděkana, rektora, prorektora, vnitřním předpisem JU nebo PF nebo se zákonem, použije se přednostně ustanovení, které není obsaženo ve směrnici vedoucí/ho katedry.

(4) Výkladem směrnice je pověřen proděkan pro studium. Je-li to vhodné či nezbytné, vyžádá si před provedením výkladu stanovisko vedoucí/ho katedry.

Čl. 8

Tato směrnice nabývá účinnosti 1. 9. 2022

V Českých Budějovicích 31. 8. 2022

Mgr. Marek Šebeš, Ph.D.
vedoucí katedry společenských věd